

Sensizken Ben

– kmlakyrk · 22 Haziran 2011

Sensizken ben ! Yıldızlarca unutulmuş Ay'ım. Aydınlatırken kendimden büyük hüznü şehrin, Ben senin ışığından mahrum karanlıktayım. Sensizken ben ! İstenmeyen kara bulutum. Sensizliğin ağırlığına gözyaşı taşıyorum. Sadece seni bekliyorum. Sonbahar gözyaşı olacak benim yağmurum. Sensizken ben ! Nefesi kesilmiş biriyim. Yokluğun bedenimi buz kesmiş. Bir damla sen için can havli ile açıkgözlerim. Fakat sadık kaldı ölüm randevusuna, hayat bitmiş. Sensizken ben ! Bir günlük hayat süren keleşim. Kocaman bir günde tek sen varsın hayalim. Hayalim olup da bulup konamadığım tek çiçeğim. Geldi artık veda saatim. O kadar çiçek olmak isterken benim vekilim, Benim sade ve sadece sana feda kalbim. Ve ben yine SENSİZİM. Kemal AKYÜREK